

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XLI. — Wydana i rozesłana dnia 29 sierpnia 1879.

110.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z d. 21 sierpnia 1879, o taryfie do towarów dla c. k. uprzyw. kolei leobeńsko-vordernberskiej.

Ministerstwo handlu pozwoliło radzie zawiadowczej c. k. uprzyw. kolei leobeńsko-vordernberskiej, aby w obrocie towarowym, tak samo jak w osobowym, w myśl obwieszczenia z dnia 9 maja 1879 (Dz. u. p. Nr. 72), liczyła 1½ razową długość wzniesień po 15 na tysiąc i większych, jakoteż, aby przyjęła odległość minimalną dla obrotu towarowego aż do odwołania w ilości 10 kilometrów, pod warunkiem, że zamiast jedności ustanowionych w §. 8 dokumentu koncesyi z dnia 8 lipca 1869 (Dz. u. p. Nr. 136)

kl. A.	A.	B.
3 c.	2·5 c.	2 c.

od cetnara i mili, pobierać będzie kwoty niższe po:

0·6 c.	0·5 c.	0·4 c.
--------	--------	--------

od 100 kilogramów i kilometra i że obie taryfy osobne dla węgla drzewnego i surowca, zawarte w dotychczasowych dodatkach do taryfy II i III nie będą zmienione.

Korb-Weidenheim r. w.

111.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 26 sierpnia 1879, tyczące się ustępstwa co do wydajności alkoholu dla gorzelnii rolnych, opodatkowanych ryczałtowo podług wydajności miejsca zacieru.

Na zasadzie §fu 102 ustawy o opodatkowaniu gorzałki z dnia 27 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 72), wydają się w porozumieniu z król. węg. ministerstwem skarbu we względzie wykonania §fu 27 tej ustawy następujące przepisy, tyczące się ustępstwa co do wydajności alkoholu dla pewnych gorzelnii rolnych.

I. Za gorzelnię rolną uważa się tę, która z pewnem gospodarstwem rolnem połączona jest w ten sposób, że wyłącznie albo po większej części przetwarza na gorzałkę istoty, będące płodami tegoż gospodarstwa a natomiast oddaje temuż gospodarstwu brahę, otrzymaną z wyrobu gorzałki, na paszę dla bydła, albo przynajmniej nawóz od bydła tuczego, wypasanego tą brahą na rachunek przedsiębiorcy gorzelni.

Gorzelnia przetwarzająca melas nie może więc być uważana za rolną, chyba że melas przetwarzany jest tylko jako dodatek do surowców gorzalczanych, których dostarcza samo gospodarstwo rolne, z gorzelnią połączone.

II. W gorzelniach rolnych (I.) odróżniać należy trzy przypadki:

A. Tak wszystkie grunty (pola orne, łąki i pastwiska) do gospodarstwa rolnego należące, których powierzchnia ogólna podług §fu 27go ustawy o opodatkowaniu gorzałki, zostawać powinna w przepisanyu stosunku z pojemnością opłatnych naczyń zacierowych gorzelni, jakoteż gorzelnia, stanowią jeden stan posiadania, albo

B. tylko wszystkie grunty, których powierzchnia ogólna wpływa na ten stosunek, stanowią stan posiadania pewnego gospodarstwa rolnego, albo

C. nie ma miejsca ani pierwsze (A.), ani drugie (B.).

W przypadkach, należących pod A, uważa się gorzelnię rolną za nieodłączną część składową gospodarstwa rolnego (ustawa o opodatkowaniu gorzałki §. 27, lit. a), jeżeli okoliczność, że gorzelnia należy do stanu posiadania gospodarstwa rolnego, udowodniona będzie wyciągiem hipotecznym a nie ma innych gruntów, prócz należących do tego stanu posiadania.

Ażeby w przypadkach, należących pod B, gorzelnia rolna mogła być uważana za nieodłączną część składową gospodarstwa rolnego, czynić powinna zadość warunkom następującym:

1. Gorzelnią i gospodarstwem rolnem zajmować się powinna też sama osoba.

2. Odległość gorzelni od stajen, należących do gospodarstwa rolnego, z którem zostaje w związku, nie ma wynosić więcej nad 5 kilometrów.

Dla oznaczenia tej odległości mierzy się długość najkrótszej drogi wozowej od bramy gorzelni aż do najodleglejszej części stajen bydłych.

3. Stajnie te (II.) powinny być tak przestronne, aby w nich można pomieścić najmniej tyle sztuk rogacizny (wołów, byków, krów), ile hektolitrów wynosi pojemność opłatnych naczyń zacierowych gorzelni.

4. Każdy kontrakt dzierżawny, dotyczący się gruntów, które biorą się w rachubę do oznaczenia stosunku powierzchni gruntów do pojemności opłatnych naczyń zacierowych gorzelni, chociaż nie są własnością przedsiębiorcy gorzelni opiewać powinien najmniej na 6 lat.

5. Także wszelki kontrakt dzierżawny, dotyczący się gorzelni, najmniej na 5 lat opiewać powinien.

Ażeby w przypadkach, należących pod C, gorzelnia rolna uważana być mogła za nieodłączną część składową gospodarstwa rolnego, czynić powinna zadość nie tylko powyższym, lecz jeszcze następującym warunkom:

6. Z gruntów (pól ornych, łąk i pastwisk) uprawianych łącznie, których powierzchnia ma być policzona, część, równająca się najmniej połowie potrzebnej powierzchni, należeć powinna do stanu posiadania pewnego gospodarstwa rolnego, udowodnionego wyciągiem hipotecznym a inne graniczyć powinny bezpośrednio z tym stanem posiadania, albo wszystkie rzeczzone grunty łączyć się powinny w jedną niepodzielną całość; dalej

7. żadne pole orne, którego powierzchnia ma być policzona, nie powinna leżeć od gorzelni dalej niż o $7\frac{1}{2}$ kilometra a żadna łąka lub pastwisko dalej, niż o 10 kilometrów. Odległość tę mierzyć należy po najkrótszej drodze wozowej a względnie wygonowej od bramy wjazdnej gorzelni aż do odnośnego gruntu; nakoniec

8. pola orne stanowić powinny najmniej dwie trzecie części powierzchni wymaganej w §fie 27, lit. b) ustawy o opodatkowaniu gorzałki.

III. Z żądaniem o ustępstwo 20 a względnie 10% wydajności alkoholu, w §fie 26 ustawy o opodatkowaniu gorzałki, ustanowionej dla gorzelni rolnych, zgłosić się należy za pomocą pisemnego oznajmienia do Władzy skarbowej I instancyi, najpóźniej na cztery tygodnie przed rozpoczęciem się fabrykacyi w odnośnej kampanii.

Oznajmienie to można także wnieść jednocześnie z wniesieniem uwiadomienia o przyrządach do wyrobu i opisanie zakładu gorzelnianego, przepisanego w §fie 31 ustawy o opodatkowaniu gorzałki.

W oznajmieniu tem podać należy:

1. Miejsce i liczby konskrypcyjne gorzelni;

2. nazwisko

a) właściciela i

b) przedsiębiorcy tejże;

3. wyraźne oznamionowanie gospodarstwa rolnego, którego gorzelnia część składową nieodłączną stanowi i z tego powodu uzyskać ma ustępstwo, tudzież wyszczególnienie położenia gruntów, które je składają;

4. nazwisko przedsiębiorcy tego gospodarstwa rolnego, i

5. właściciela tegoż, jeżeli zaś grunty, to gospodarstwo składające, nie należą do tego samego stanu posiadania, nazwiska właścicieli pojedynczych części;

6. powierzchnią gruntów (pól ornych, łąk i pastwisk) szczegółowo i ogółem:

7. pojemność miejsca zacieru, która w gorzelni opodatkowana być ma dziennie;

8. rodzaj istot, które w gorzelni mają być przetwarzane;

9. wiadomość, skąd istoty tę będą brane;

10. jeżeli gorzelnia i gospodarstwo rolne należą do tego samego stanu posiadania, ale nie ta sama osoba niemi się zajmuje, podać należy szczegóły kontraktu między przedsiębiorcą gorzelni a przedsiębiorcą gospodarstwa rolnego, tyżące się surowców na gorzałkę, jakoteż brahy z gorzelni a względnie nawozu od bydła, które przedsiębiorca gorzelni wypasać będzie tą brahą;

11. w przypadkach, należących pod II, *B*, podać należy dokładnie położenie stajen gospodarskich i odległość tychże stajen od gorzelni, obliczoną w sposób wyżej podany, jakoteż

12. ilość rogacizny, która w stajniach tych pomieszczona być może, na koniec

13. w przypadkach, należących pod II, *C*, odległości pojedynczych gruntów od gorzelni, obliczone w sposób wyżej podany.

IV. Zgłaszając się o ustępstwo, dołączyć należy do oznajmienia:

1. Wyciągi hipoteczne w celu udowodnienia stosunków własności gorzelni i gospodarstwa rolnego a względnie jego gruntów, jeżeli zaś gorzelnia nie jest zapisana w księdze gruntowej, potwierdzenie przełożonego gminy co do stosunków własności gorzelni.

2. Potwierdzenie przełożonego gminy, jako gospodarstwem rolnem a względnie gorzelnią rzeczywiście zajmuje się wymieniona osoba i jako pomiędzy gorzelnią a odnośnem gospodarstwem rolnem rzeczywiście istnieje taki związek, że gorzelnią, stosownie do powyższego przepisu I można uważać za rolną.

3. Wyciągi katastralne co do gruntów odnośnego gospodarstwa rolnego, o ile wyciągi hipoteczne nie podają powierzchni lub okoliczności, czy są polami ornymi, łąkami lub pastwiskami.

4. Pierwopisy lub odpisy wierzytelne kontraktów, tyżących się gruntów dzierżawionych, leżących w pośrodku. Jeżeli w przypadku należącym pod II, *A* gorzelnią nie zajmuje się przedsiębiorca gospodarstwa rolnego, kontrakt, między nim a przedsiębiorcą gorzelni zawarty, wyjaśniać powinien dokładnie szczegóły wzmiankowane wyżej pod III, l. 10.

Żądanie, tyżące się ustępstwa, załatwiane będzie tylko na podstawie tych kontraktów, które zawarte zostały na piśmie przed kampanią wyrobu gorzałki, na którą ustępstwo jest żądane i których podpisy są uwierzliwione.

W przypadkach, należących pod II, *B* dołączyć jeszcze należy do oznajmienia, zgłaszając się o ustępstwo:

5. Potwierdzenie przełożonego gminy, jako stajnie bydłce tego gospodarstwa rolnego, które daje podstawę do uważania gorzelni za rolną, oddalone są od gorzelni najwięcej o 5 kilometrów, licząc odległość w sposób wyżej podany.

6. Wiarogodny wykaz obszerności stajen bydłceych.

W przypadkach, należących pod II, *C* dołączyć nadto należy do oznajmienia:

7. Potwierdzenie przełożonego gminy, jako stosownie do II, l. 6 grunty odnośnego gospodarstwa rolnego łączą się z sobą, tudzież potwierdzenie, jako żadne pole orne tego gospodarstwa rolnego nie leży dalej niż o 7½ kilometra a żadna łąka lub pastwisko dalej niż o 10 kilometrów od gorzelni.

V. Jeżeli zgłoszenie się o ustępstwo, podane będzie w czasie właściwym i wszystkimi przepisaniem dowodami opatrzone, tudzież, jeżeli nie będzie brakowało żadnego z potrzebnych warunków, żądający otrzyma ustępstwo ustawowe do tej fabrykacy gorzałki w gorzelnii rolnej, która w ciągu kampanii rocznej odbywa się w okresie ośmiomiesięcznym, poczynającym się we wrześniu, październiku lub listopadzie.

Gdyby fabrykacya gorzałki rozpocząć się miała jeszcze później niż w listopadzie, okres ten liczony będzie od listopada.

Jeżeli kto zgłosi się o ustępstwo do Władzy skarbowej I instancyi w czasie właściwym, ale nie dołączy wszystkich przepisanych dowodów, żądanie jego nie będzie uwzględnione.

Tylko na kampanią 1879/80 pozwala się wyjątkowo wnosić pomienione dowody skutecznie aż do końca lutego.

VI. Gdyby się pokazało, że już pierwotnie warunku do uzyskania ustępstwa przepisanego nie było, lub że później odpadł, uczynione ustępstwo zostanie cofnięte. W przypadku tym, przedsiębiorca gorzelnii obowiązany jest wynagrodzić skarbowi państwa stratę poniesioną przez ustępstwo, z którego już korzystał, o ile opierało się na cofniętem przyzwoleniu.

Czynniki skarbowe, sprawujące kontrolę nad podatkiem od gorzałki, obowiązane są czuwać nad tem, czy trwają wszystkie warunki ustępstwa.

VII. Przepisy powyższe obowiązywać będą od rozpoczęcia się kampanii wyrobu gorzałki 1879/80, jednocześnie zaś utraci moc obowiązującą §. 5 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 3 lipca 1878 (Dz. u. p. Nr. 95).

Chertek r. w.

